

วิสัยทัศน์การบริหารจัดการ สื่อวิทยุกระจายเสียงไทย

เนนาท สุธาพันธ์*

"ในสังคมปัจจุบันหลังการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ ภายใต้ปรากฏการณ์ที่เรียกว่า globalization และ localization ซึ่งมีเครือข่ายการสื่อสารที่โยงใยถึงชุมชนโลก ชุมชนประเทศ ชุมชนเมือง และปัจเจกบุคคลอย่างทั่วถึง เป็นไปในระบบสองทาง (two - way communication) และอย่างมีปฏิสัมพันธ์ (interaction) อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ รวมทั้งก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของมวลมนุษย์ในทุกระดับบทบาท หน้าที่ อำนาจ และอิทธิพลของกลุ่มต่างๆ ในสังคม และในที่สุดจะกระทบต่อวัฒนธรรมในทุกด้านของสังคมมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม"

ความข้างต้นชี้ให้เห็นถึงภาพของคลื่นลูกที่สาม (third wave) ในสังคมไทยยุคสังคมข่าวสาร (information society) ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงหลังห้วงเวลานี้ ผู้บริหารสื่อพึงสำเหนียกรู้และเตรียมพร้อมรับมืออย่างเต็มกำลังความสามารถ ภายใต้ "วิสัยทัศน์" ที่ต้องเล็งเห็นเป้าประสงค์อย่างแจ่มชัด

วิสัยทัศน์ คือ "ภาพชัดเจนที่มองอนาคต สะท้อนความปรารถนา ความใฝ่ฝัน และความตั้งใจที่จะไปให้ถึงภาพนั้น ด้วยความเชื่อมั่นที่ว่า จะสามารถไปถึงได้"

*อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์เป็นรูปแบบของการคิด เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องระหว่างสภาพปัจจุบันกับความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต วิสัยทัศน์เป็นภาพที่สะท้อนความเป็นไปได้จริงในอนาคต อันเกิดจากความเข้าใจสภาพปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีใช่เป็นเพียงความปรารถนาหรือความใฝ่ฝันเท่านั้น

ดังนั้น วิสัยทัศน์จึงไม่ใช่การแก้ปัญหาปัจจุบัน มีใช้สิ่งที่ทำให้เกิดข้ามคืน แต่เป็นการแก้ปัญหาระยะยาว (long - term solution) เพื่อสร้างโอกาสระยะยาว (long - term opportunities) ที่สำคัญวิสัยทัศน์จะมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงบันดาลใจให้องค์กรมุ่งมั่นสู่ผลสัมฤทธิ์ที่ได้วางไว้ ส่งผลให้เป็นองค์กรที่ดำเนินงานอย่างมีเป้าหมาย มีการวางแผนและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น จนกระทั่งบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่วางไว้

สื่อวิทยุกระจายเสียง อาจกล่าวได้ว่า ต้นกำเนิดของปัญหาหลายประการมีที่มาจากการถูกรับรองโดยรัฐ โดยไม่มีผู้ใดสามารถตรวจสอบความชอบธรรมของการกระทำหลายๆ อย่างได้ จึงนำไปสู่การแทรกแซงเนื้อหาของสื่อด้วยประเด็นทางการเมืองโดยผู้มีอำนาจรวมทั้งเกิดการจัดสรรสื่อในหมู่นักบริหารราชการต่างๆ ในลักษณะการจัดสรรผลประโยชน์ ซึ่งทางหน่วยงานราชการได้จัดการให้เอกชนเช่าเวลาหรือประมูล โดยถือว่าเป็นกิจกรรมภายในองค์กร แต่ละองค์กรก็วางกฎเกณฑ์ในการประมูลตามที่คณะกรรมการภายในที่แต่งตั้งขึ้นมาเห็นสมควร

นอกจากนี้ ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิทยุกระจายเสียงในปัจจุบัน แม้จะไม่ส่งผลโดยตรงก็คือ จำนวนผู้ฟังและรายได้ที่ลดลง ซึ่งมีสาเหตุมาจากคุณภาพเนื้อหาของรายการที่ออกอากาศรองลงมาคือ เทคโนโลยีการเผยแพร่สัญญาณเสียงออกอากาศที่ยังคงมีข้อจำกัดเรื่องกำลังส่งและประสิทธิภาพในการรับฟัง ส่วนปัญหาเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ที่มีผลบังคับใช้ในการจัดสรรคลื่นความถี่นั้น ผู้บริหารสถานีวิทยุกระจายเสียงต้องตระหนักว่า ย่อมส่งผลกระทบต่อการบริหารแน่นอน แต่ยังไม่สามารถทำได้ เพราะยังไม่มีผู้ใดคาดเดาได้ชัดเจน

จากปัญหาสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ และชุมชนภิวัตน์ที่กล่าวมาข้างต้น ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อการบริหารจัดการในบริบทใหม่ หลังปี ค.ศ. ๒๐๐๕ ทั้งสิ้น

ดังนั้น การกำหนด "วิสัยทัศน์" (vision) ของผู้บริหารงานวิทยุกระจายเสียง อย่างเป็นทางการและเหมาะสมกับบริบทการสื่อสารใหม่ จึงเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งซึ่งเท่ากับเป็นการจัดการเชิงระบบเพื่อหาทิศทางรับมือกับปัญหาร่วมกัน

อย่างไรก็ตาม ในอนาคตอันใกล้ ธุรกิจประเภทวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และภาพยนตร์ มีโอกาสและความน่าจะเป็นที่จะรวมตัวกัน เช่น การเช่าเวลาออกอากาศ อาจรวมตัวกันในลักษณะ Time Sharing หรือการแบ่งร่วมกันลงทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน แล้วแบ่งผลกำไรร่วมกัน

สำหรับผู้ฟังของแต่ละสถานี ก็ต้องรักษาอัตราส่วนผู้ฟังเดิมไว้ ขณะเดียวกันก็ต้องขยายฐานกลุ่มผู้ฟังให้มากขึ้น จะด้วยวิธีการดึงส่วนแบ่งจากสถานีคู่แข่ง หรือการสร้างฐานกลุ่มผู้ฟังใหม่ก็ตาม ล้วนหมายถึงที่มาของรายได้สถานีในระยะยาวทั้งสิ้น

หากสถานีใดมีผู้ฟังน้อย แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานรายการยังไม่เป็นที่ถูกใจผู้ฟัง สถานีต้องเร่งจัดหารายการคุณภาพซึ่งถูกรสนิยมผู้บริโภคให้มากขึ้น

ดังนั้น วิสัยทัศน์ของการบริหารงานสื่อวิทยุกระจายเสียงในอนาคต ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับผู้บริโภค คือ การนำเสนอรายการให้ตรงตามความต้องการของผู้เปิดรับสื่อ

แม้แต่สถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อการศึกษา ก็ควรจะนำเสนอรายการสาระอื่นๆ เช่นเดียวกับสถานีวิทยุกระจายเสียงอื่นๆ การบริหารสถานีจึงต้องมีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ ความสามารถ และมีวิสัยทัศน์ เพื่อให้เป็นผู้นำทางธุรกิจได้ ขณะเดียวกันก็ต้องมีการปรับตัวให้อยู่รอด ตามสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

วิทยาลัยการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสุโขทัย

ด้านโครงสร้างการบริหารงานวิทยุกระจายเสียงในอนาคตก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน ต้องมีการทำงานที่เป็นระบบ มีระเบียบและประสิทธิภาพมากขึ้น ต้องพัฒนาตนเองในเรื่องประสิทธิภาพของการกระจายเสียง และที่สำคัญที่สุดคือ การแข่งขันกันในด้านเนื้อหารายการที่จะต้องผลิตรายการให้มีคุณภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เปิดรับสื่อและสังคมในภาพรวม

ดังนั้นการเริ่มต้นเข้าสู่ ค.ศ. ๒๐๐๖ หรือ พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงถือได้ว่าเป็นยุคปลายของ "สังคมแห่งการเรียนรู้" โดยการพัฒนาที่เน้น "คน" เป็นศูนย์กลาง ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในห้วงเวลาที่คาบเกี่ยวกันกับ "แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙" (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๙) สู่ฉบับที่ ๑๐

ด้วยมูลเหตุนี้ ผู้บริหารงานสื่อวิทยุกระจายเสียงยุคหลังสมัยใหม่ (post modern) จำเป็นต้องวางกรอบแห่งวิสัยทัศน์ที่เป็น "เอกภาพ" เพื่อสอดคล้องกับการพัฒนาดังกล่าวอย่าง "เหมาะสมรอบด้าน" ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และกระแสชุมชนภิวัตน์ที่เชื่อมกราก ดังต่อไปนี้

๑. พัฒนาผู้ผลิตสื่อวิทยุกระจายเสียงให้มีคุณภาพ มีจิตสำนึก มีจรรยาบรรณ และมีทักษะในการผลิตสื่อวิทยุกระจายเสียงเพื่อการพัฒนา "คน" และ "สังคม"
๒. พัฒนาผู้รับและผู้ใช้สื่อวิทยุกระจายเสียงให้มีความสามารถในการเลือกสรรและกลั่นกรองสื่อ โดยเฉพาะการสร้างนิสัยของการกล้าแสดงความคิดเห็น วิพากษ์ วิจารณ์ และสร้างทักษะให้สามารถอ่านเป็น ฟังเป็น ดูเป็น และคิดเป็น
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของสื่อวิทยุกระจายเสียงให้มีการกระจายครอบคลุมพื้นที่ทั้งในชุมชนเมืองและชุมชนชนบท

๔. ปรับระบบบริหารจัดการสื่อวิทยุกระจายเสียง เพื่อเปิดโอกาสให้ราชการส่วนท้องถิ่น ธุรกิจเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสื่อวิทยุกระจายเสียง เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา "คน" และ "สังคม" มากขึ้น

๕. สนับสนุนองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ โดยเฉพาะองค์กรด้านกิจการวิทยุกระจายเสียง คือ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) ให้ปฏิรูปการจัดการ ตรวจสอบ กำกับดูแล และติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การผลิตและเผยแพร่สื่อทั้งด้านปริมาณและคุณภาพที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน รวมทั้งมีระบบการรายงานผลต่อประชาชนที่สามารถตรวจสอบได้ และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ควบคู่ไปกับเศรษฐกิจระดับมหภาคเป็นสำคัญ

๖. ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาด้านการบริหารงานสื่อวิทยุกระจายเสียง เช่น การศึกษาเกี่ยวกับต้นทุน รายรับ รายจ่ายของสถานีวิทยุกระจายเสียง รวมทั้งการบริหารจัดการสื่อเพื่อประโยชน์สาธารณะ เป็นต้น

๗. สนับสนุนการยกระดับคุณวุฒิและสร้างหลักประกันความมั่นคงในการทำงานและความก้าวหน้าในวิชาชีพ "นักวิทยุกระจายเสียง" ตลอดจนเสริมสร้างสวัสดิการแก่บุคลากรในองค์กร พร้อมทั้งให้ความคุ้มครองในด้านสิทธิและเสรีภาพแก่ผู้ผลิตสื่อวิทยุกระจายเสียง ในการเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงอย่างอิสระ

นอกจากนี้ เป็นที่ทราบกันดีว่าเป็นระยะเวลายาวนานมาแล้วที่สื่อวิทยุกระจายเสียงถือกำเนิดขึ้นและเติบโตมาจนถึงปัจจุบัน วิทยุกระจายเสียงที่มีการดำเนินงานโดยรัฐปรับเปลี่ยนมาเป็นการขอสัมปทานจากรัฐโดยเอกชน การแปรรูปจากรัฐเป็นรัฐวิสาหกิจ การแปรรูปจากระบบราชการเป็นระบบเอกชนที่มีคู่แข่งมาร่วมลงทุนในลักษณะพันธมิตรเพื่อความอยู่รอด

เหตุนี้ การบริหารงานสื่อวิทยุกระจายเสียงจึงมีการปรับเปลี่ยนกันอยู่ตลอดเวลา เพราะขณะที่ต้องแข่งขันกันเองในสื่อประเภทเดียวกันเองแล้ว ยังต้องแข่งขันกับสื่อมวลชนประเภทอื่นอีกด้วย เป็นการแข่งขันที่ทวีความเข้มข้นตามลำดับ ท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีได้สื่อสัญญาณว่าจะดีขึ้นมากนักในอนาคต

ดังนั้น จากการทำผู้เขียนได้ศึกษาถึงผลกระทบของกระแสโลกาภิวัตน์และชุมชนโลกในประเด็นโครงสร้างองค์การ ขอบเขตหน้าที่ และความรับผิดชอบของบุคลากรฝ่ายต่างๆ ตลอดจนกระบวนการบริหารจัดการด้านการเงิน การหาแหล่งทุน การวางแผน การจัดการทางการตลาด กลุ่มเป้าหมาย คู่แข่งขัน และการร่วมมือกับสื่อสารมวลชนแต่ละแขนงแล้ว ผู้เขียนพบว่า ภายใต้กรอบแนวคิดของ Wilbur Schramm & Janet Alexander ที่ว่า สื่อมวลชนอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อม ๗ ปัจจัย คือ ๑) การควบคุมด้วยกฎหมาย ๒) เทคโนโลยีการผลิต ๓) แหล่งเงินทุน ๔) ผู้อุปถัมภ์ / ผู้สนับสนุน ๕) การบริหารงาน ๖) แหล่งที่มาของเนื้อหา ๗) บุคลากร / ทีมงาน และ ๘) ปฏิกริยาตอบกลับจากผู้ดู ผู้ฟัง ผู้อ่าน

สามารถอธิบายได้ว่า สื่อวิทยุกระจายเสียงเผชิญกับปัญหาหลักสำคัญ ๒ ประการด้วยกัน ดังนี้

๑. ปัญหาการควบคุมของภาครัฐ (กฎหมาย) ที่ไม่เป็นประชาธิปไตย (Un - Democratic) คือ บุคคลและองค์กรสื่อไม่มีสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น มีการควบคุมและการเซ็นเซอร์ในแบบต่างๆ เช่น สถานีวิทยุกระจายเสียง ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กทช.) ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับของหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ซึ่งกรอบกฎหมายต่างๆ ที่ห้อมล้อมสื่อวิทยุกระจายเสียงไว้ ทำให้หลายโอกาสสื่อขาดความคล่องตัวในการดำเนินงานค่อนข้างมาก

๒. ปัญหาข้อจำกัดในการขยายฐานผู้ฟังวิทยุในปัจจุบันมีน้อย ส่งผลให้รายได้เข้าสถานีวิทยุกระจายเสียงแต่ละรายลดน้อยลงตามไปด้วย เนื่องจากผู้อุปถัมภ์การโฆษณา (sponsor) รอบคอบในการวางแผนซื้อสื่อมากขึ้น เพราะผลตอบแทนในแง่ยอดขายของผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการไม่เป็นที่น่าพอใจนัก ประกอบกับผู้ฟังเองมีกำลังซื้อลดลง นอกจากนี้การให้เวลาสำหรับภารกิจเพื่อตนเองและครอบครัวมีมากขึ้น ทำให้เวลาสำหรับการบริโภคสื่อลดลง ซึ่งปัญหาในข้อนี้จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้ฟังมีปฏิสัมพันธ์ตามกันกับรายได้ขององค์กร

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ก็จะส่งผลดีต่อผู้ฟังในระยะยาว เนื่องจากรายได้ที่หดหายและจำนวนผู้ฟังที่ลดลง จะก่อให้เกิดการแข่งขันในแง่คุณภาพของเนื้อหาและรูปแบบรายการที่น่าเสนอ

ดังนั้น จากรูปแบบโครงสร้างเดิม สู่การบริหารจัดการใหม่สำหรับสื่อวิทยุกระจายเสียงไทย สามารถสรุปสังเคราะห์เป็นประเด็นสำคัญๆ ๔ ประเด็นด้วยกัน ดังนี้

๑. รูปแบบโครงสร้างเดิม: ด้านการบริหารจัดการ

๑.๑ สถานีวิทยุกระจายเสียงทั้งหมดจะถูกผูกขาดและควบคุมดูแลโดยรัฐ ซึ่งจะอยู่ในรูปแบบของหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจโดยรัฐจะจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานราชการที่เป็นเจ้าของสถานีเพียงบางแห่งเท่านั้น ดังนั้นสถานีส่วนใหญ่จึงจำเป็นต้องเปิดให้ภาคธุรกิจเข้ามาประมูลเพื่อเช่าช่วงเวลาเพื่อนำรายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ส่งผลให้มีการแข่งขันเพื่อแย่งชิงสัมปทานกันอย่างรุนแรงเป็นเหตุให้เกิดปัญหาความไม่โปร่งใสและไม่เป็นธรรมกับกลุ่มธุรกิจขนาดเล็ก

๑.๒ การบริหารจัดการในกิจการวิทยุกระจายเสียง จะรวมศูนย์อยู่ในส่วนกลาง รัฐไม่มีนโยบายในการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นหรือเปิดโอกาสให้กับองค์กรท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทั้งด้านการดำเนินกิจการและด้านงบประมาณ

๒. ปัญหาข้อจำกัดในการขยายฐานผู้ฟังวิทยุในปัจจุบันมีน้อย ส่งผลให้รายได้เข้าสถานีวิทยุกระจายเสียงแต่ละรายลดน้อยลงตามไปด้วย เนื่องจากผู้อุปถัมภ์การโฆษณา (sponsor) รอบคอบในการวางแผนซื้อสื่อมากขึ้น เพราะผลตอบแทนในแง่ยอดขายของผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการไม่เป็นที่น่าพอใจนัก ประกอบกับผู้ฟังเองมีกำลังซื้อลดลง นอกจากนี้การให้เวลาสำหรับภารกิจเพื่อตนเองและครอบครัวมีมากขึ้น ทำให้เวลาสำหรับการบริโภคสื่อลดลง ซึ่งปัญหาในข้อนี้จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้ฟังมีปฏิสัมพันธ์ตามกันกับรายได้ขององค์กร

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ก็จะส่งผลดีต่อผู้ฟังในระยะยาว เนื่องจากรายได้ที่หดหายและจำนวนผู้ฟังที่ลดลง จะก่อให้เกิดการแข่งขันในแง่คุณภาพของเนื้อหาและรูปแบบรายการที่น่าเสนอ

ดังนั้น จากรูปแบบโครงสร้างเดิม สู่การบริหารจัดการใหม่สำหรับสื่อวิทยุกระจายเสียงไทย สามารถสรุปสังเคราะห์เป็นประเด็นสำคัญๆ ๔ ประเด็นด้วยกัน ดังนี้

๑. รูปแบบโครงสร้างเดิม: ด้านการบริหารจัดการ

๑.๑ สถานีวิทยุกระจายเสียงทั้งหมดจะถูกผูกขาดและควบคุมดูแลโดยรัฐ ซึ่งจะอยู่ในรูปแบบของหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจโดยรัฐจะจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานราชการที่เป็นเจ้าของสถานีเพียงบางแห่งเท่านั้น ดังนั้นสถานีส่วนใหญ่จึงจำเป็นจะต้องเปิดให้ภาคธุรกิจเข้ามาประมูลเพื่อเช่าช่วงเวลาเพื่อนำรายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ส่งผลให้มีการแข่งขันเพื่อแย่งชิงสัมปทานกันอย่างรุนแรง เป็นเหตุให้เกิดปัญหาความไม่โปร่งใสและไม่เป็นธรรมกับกลุ่มธุรกิจขนาดเล็ก

๑.๒ การบริหารจัดการในกิจการวิทยุกระจายเสียง จะรวมศูนย์อยู่ในส่วนกลาง รัฐไม่มีนโยบายในการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น หรือเปิดโอกาสให้กับองค์กรท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทั้งด้านการดำเนินกิจการและด้านงบประมาณ

รายงานประจำปี ๒๕๖๓ ของการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

การบริหารจัดการใหม่

- เร่งการปฏิรูปและการพัฒนาระบบสื่อวิทยุกระจายเสียงให้สอดคล้องกันตามแนวทางของรัฐธรรมนุญ พ.ศ.๒๕๕๐ โดยผ่านกลไกองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ คือ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) ทั้งในด้านระบบการบริหารจัดการ และระบบการรายงานและการตรวจสอบได้จากประชาชน เพื่อป้องกันการผูกขาดในกิจการวิทยุกระจายเสียงของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

- สนับสนุนให้มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสื่อวิทยุกระจายเสียงจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่นโดยผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างคล่องตัวและมีอิสระมากขึ้น

- รัฐต้องจัดสรรงบประมาณเพื่ออุดหนุนให้กับผู้ที่ผลิตรายการเพื่อสังคม และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน

๒. รูปแบบโครงสร้างเดิม: ด้านผู้ผลิตสื่อ

๒.๑ ผู้ผลิตรายการของรัฐและภาคธุรกิจเอกชนขาดความเป็นอิสระในการดำเนินงาน และถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพในการเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริง เนื่องจากการผลิตรายการนั้นจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขนโยบายของหน่วยงานเจ้าของสถานี บริษัท หรือผู้อุปถัมภ์ เช่น ผู้ผลิตสื่อในภาครัฐจะนำเสนอรายการได้นั้นจะต้องไม่กระทบในทางการเมือง และผู้ผลิตสื่อในภาคธุรกิจเอกชนจะต้องผลิตสื่อเพื่อตอบสนองต่อผลกำไรของบริษัท เป็นต้น

๒.๒ ภาครัฐและภาคเอกชนยังคงขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านเทคนิคเกี่ยวกับการผลิตรายการที่มีคุณภาพ และมีเนื้อหาสาระที่หลากหลาย

๒.๓ ผู้ผลิตรายเล็กหรือผู้ผลิตสื่ออิสระซึ่งผลิตรายการที่มีคุณภาพ ไม่มีงบประมาณเพียงพอที่จะไปลงทุนในการประมูลคลื่นความถี่วิทยุกับผู้ผลิตสื่อหรือผู้ประกอบการรายใหญ่ได้ รวมทั้งไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานีอีกด้วย

๒.๔ ผู้ผลิตสื่อส่วนใหญ่ขาดจิตสำนึก ขาดจรรยาบรรณ และความรับผิดชอบต่อในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ไม่เหมาะสม กล่าวคือ ผู้ผลิตสื่อจะไม่ได้ให้ความสำคัญในการกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารและเนื้อหาสาระของสื่อที่ตนนำมาเผยแพร่ต่อสาธารณชนว่าจะมีผลก่อให้เกิดการขึ้น่าที่ไม่เหมาะสมกับผู้รับสื่อ เช่น เด็ก เยาวชน ฯลฯ

๒.๕ องค์กรวิชาชีพด้านวิทยุกระจายเสียงขาดความเข้มแข็ง ในการให้ความคุ้มครองด้านสิทธิและเสรีภาพแก่ผู้ที่ประกอบวิชาชีพดังกล่าว รวมทั้งผู้ดำเนินรายการและผู้ประกาศส่วนใหญ่จะมีปัญหาในการนำเสนอรายการ เช่น การอ่านและการพูดภาษาไทยยังไม่ถูกต้องและขัดถ้อยขัดคำพ่าที่ควร

การบริหารจัดการใหม่

- บุคลากรในองค์กรสื่อวิทยุกระจายเสียง ต้องเข้ารับการอบรมความรู้ในด้านสาขาวิชาต่างๆ รวมทั้งพัฒนาทักษะความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการผลิตรายการที่มีเนื้อหาสาระในเชิงสร้างสรรค์และความรู้ที่หลากหลาย
- เปิดโอกาสแก่ผู้ผลิตสื่อรายเล็กหรือสื่ออิสระที่นำเสนอรายการที่มีคุณภาพและมีสาระประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพให้กับกลุ่มผู้ฟัง โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เช่น กลุ่มคนพิการ กลุ่มชนกลุ่มน้อย และกลุ่มคนในชนบท เป็นต้น
- ต้องมีการรวมกลุ่มกันด้านวิชาชีพ โดยจัดตั้งสถาบันหรือสมาคมด้านวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง เพื่อมีหน้าที่ในการกำกับ ดูแล ตรวจสอบ ด้านจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพ และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เหมาะสมแก่สาธารณชน รวมทั้งให้ความคุ้มครองด้านสิทธิเสรีภาพแก่ผู้ดำเนินรายการและประชาชนในฐานะผู้บริโภคด้วย
- วางแผนงานวิจัยและพัฒนาด้านสื่อวิทยุกระจายเสียง เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตสื่อในยุคสมัยใหม่

๓.๕ การเสนอข้อมูลข่าวสารของหอกระจายข่าวในหมู่บ้านตามภูมิภาคต่างๆ ในหลายพื้นที่ ไม่มีการกำหนดผังรายและเวลาที่แน่นอน รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่จะนำเสนอขึ้นขึ้นอยู่กับอำนาจในการตัดสินใจของผู้นำชุมชนเท่านั้น

การบริหารจัดการใหม่

- ปรับปรุงและจัดระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยุกระจายเสียง โดยกำหนดสัดส่วนในการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียงของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน อย่างชัดเจนและเป็นธรรม ตามพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกักกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๓ รวมทั้งจะต้องสอดคล้องกับความต้องการในการใช้คลื่นความถี่วิทยุในแต่ละพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการขยายคลื่นหรือการส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียงที่มีอยู่ เพื่อเป็นการเพิ่มระยะพื้นที่ได้ให้กว้างไกลกว่าเดิม

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมทางด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมืออุปกรณ์ในการส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งจะเป็นการช่วยลดต้นทุนและทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ

- ส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่รายการที่มีคุณภาพ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น การสร้างคุณค่าของประเพณีและวัฒนธรรม การพัฒนาจิตใจ การประกอบอาชีพ ฯลฯ

- กำหนดเงื่อนไขให้ผู้ที่ได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียงนั้นจะต้องมีการผลิตรายการที่มีเนื้อหาสาระเพื่อการพัฒนาสังคม โดยการให้เงินอุดหนุนหรือเก็บค่าธรรมเนียมในการขอใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการทางด้านวิทยุกระจายเสียงในอัตราที่ต่ำกว่าปกติ

